

مارچ ۲۰۱۵

حقوق کودک در ایران

گزارش بدیل و مشترک سازمان‌های جامعه مدنی از عملکرد
جمهوری اسلامی ایران در اجرای کنوانسیون حقوق کودک

ارسال شده در چهارچوب کاری کمیته سازمان ملل در بررسی
گزارش‌های ادواری سوم و چهارم حقوق کودک در جمهوری
اسلامی ایران

توضیح: این ترجمه، تنها شامل بر صفحات ۱۴ تا ۲۰ این گزارش می‌شود، یعنی بخش‌هایی که مرتبط با حقوق کودک
جامعه دگرباش جنسی در ایران است. برای مطالعه متن کامل این گزارش به زبان انگلیسی، به این پیوند مراجعه کنید.

۲۸. تبعیض جنسیتی

تبعیض جنسیتی علیه دختران در قوانین و سیاست‌های ایران به طور سازمان‌یافته‌ای ریشه دوانیده است. این تبعیض بر حقوق دختران در پروسه‌ی پرونده‌های کیفری، حق تعیین وضعیت خانواده، آموزش، سلامت، ورزش، هنر و دیگر حقوق آنها تأثیر می‌گذارد. بند ۹۸ از همین گزارش در موضوع ازدواج اجباری و زود هنگام، برخی دیگر از شکل‌های تبعیض جنسیتی در ایران را بازگو می‌کند.

۲۹. تبعیض از سنین کودکی آغاز می‌شود. قانون مجازات اسلامی و قوانین مدنی ایران، حاوی مقررات متعددی هستند که در موضوع خشونت (ذکر شده در بند ۲ از کنوانسیون بین‌المللی حقوق کودک) بین دختران و پسران تبعیض قائل می‌شوند. همان‌طور که گفته شد، طبق این قوانین، سن بلوغ و مسئولیت کیفری برای دختران ۹ سالگی قمری و برای پسران ۱۵ سالگی قمری معین شده است. این قوانین تأثیر تبعیض آمیزی بر حقوق دختران بر اساس جنسیت دارند. در نتیجه کودکان دختر، مدت زمان کمتری تحت مراقبت و حمایت به عنوان کودک، قرار می‌گیرند و به همین سبب از بسیاری از حقوقی که مطابق کنوانسیون حقوق کودک به آنها تعلق می‌گیرد، محروم می‌شوند.

۳۰. اصول ۲۰ و ۲۱ قانون اساسی ایران، تصریح می‌کند تمامی شهروندان ایرانی، چه زن و چه مرد، از حقوق برابر برخوردارند و دولت باید متضمن احقاق حقوق زنان باشد. این قانون در ادامه می‌افزاید که این حقوق باید منطبق با موازین اسلامی باشند.^۱ تبعیض‌های بسیاری که در قوانین ایران وجود دارند، اغلب تحت عنوان قوانین اسلامی، توجیه می‌شوند.

۳۱. تبعیض در ارث

در ماده ۹۰۷ از قانون مدنی ایران، در مسائل مربوط به ارث، سهم ارث برای فرزندان مذکر فرد متوفی، دو برابر سهم دختران وی در نظر گرفته شده است.^۲ بر اساس ماده ۹۱۱ از همین قانون، اگر متوفی در زمان فوت فرزندی نداشته باشد، نوه‌هایش با توجه به سهم والدین‌شان ارث می‌برند؛^۳ از این رو فرزندان اولاد پسر دو برابر فرزندان اولاد دختر ارث می‌برند. سپس تقسیم آن ارث هم بین نوادگان بر اساس جنسیت (نوه مذکر دو برابر نوه مؤنث) انجام می‌شود.

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران («قانون اساسی ایران») اصول ۲۰ و ۲۱، (دسامبر ۱۹۷۹، اصلاح شده در سال ۱۹۸۹):

<http://www.iranonline.com/iran/iran-info/government/constitution.html>

۲. قانون مدنی، ماده ۹۰۷

۳. همان، ماده ۹۱۱

۳۲.

توصیه: ما از کمیته می‌خواهیم تا توصیه‌هایی که بر اساس نتیجه‌گیری‌های نهایی پیشین به دست آورده مجدداً برای دولت ایران تکرار کند و از دولت ایران بخواهد بی‌درنگ تمام قوانین خود را بازنگری کند و تضمین بدهد که این قوانین در متن و در عمل تبعیض‌آمیز نیستند و بی‌طرفی جنسیتی در آنها رعایت شده است. علاوه بر این، دولت ایران بایستی طی اقدامات موثر شامل بر حذف یا بازنگری بخش‌هایی از قوانین مدنی و کیفری، هرگونه تبعیض بر پایه جنسیت، مذهب و دیگر زمینه‌های مشابه را، برابر با ماده ۲ کنوانسیون جهانی حقوق کودک، کنار بگذارد.

۳۳.

تبعیض در زمینه مسائل کیفری

در بندهای ۳۴ و ۳۵ این متن، نقض حقوق کودک توسط قانون مجازات اسلامی و نظام قضایی جمهوری اسلامی ایران را توضیح خواهیم داد. پیش از آن، باید توجه داشت از آن جا که سن مسئولیت کیفری در ایران برای دختران به طور چشمگیری از پسران کمتر است، دختران در مواجهه احکام شدید کیفری از جمله اعدام تحت قانون مجازات اسلامی، آسیب‌پذیرتر هستند. در عمل به نظر می‌رسد میزان پیگرد قانونی در مورد مردان بیشتر است.

۳۴.

طبق قانون مجازات اسلامی ایران، به پسران و دخترانی (یا اعضای درجه اول خانواده آنها) که به طور عمدی یا غیر عمدی متحمل آسیب جسمانی یا مرگ شده‌اند، مبلغ دیه متفاوتی - بر اساس جنسیت ایشان - برای جبران خسارت، از طرف عالمان جرم، خواهد شد. دیه یا پول خون، پولی است برای جبران خسارت که توسط قانون اسلامی تعیین می‌شود. طبق بند ۵۵۰ از قانون جدید مجازات اسلامی «دیه قتل زن، نصف دیه مرد است».^۴ تا حدودی، دیه آسیب‌های فیزیکی برای پسران و دختران یکسان است. با این وجود، اگر مبلغ خسارت هم‌اندازه‌ی یک‌سوم دیه کامل (مبلغ معادل ارزش جان یک مرد) شود یا از آن مبلغ بیشتر شود، دیه دختران به نیمی از دیه کامل (مردان) کاهش می‌یابد.^۵

۳۵.

قانون مجازات اسلامی به شکلی اصلاح شده بود تا با ایجاد یک صندوق مالی، برای قتل زنان و مردان مبلغ مساوی دیه اختصاص یابد، به این معنا که دولت - و نه مجرم - نیمی از جریمه را بپردازد.^۶ علاوه بر این در مواردی که آسیب جسمانی منجر به مرگ نشود، دیه مردان و زنان برابر است، مبلغ دیه، از یک‌سوم دیه کامل (مردان) بیشتر شود.^۷

۳۶.

توصیه: ما از کمیته درخواست می‌کنیم به ایران توصیه کند حداقل سن مسئولیت کیفری را برای همه کودکان، صرف نظر از جنسیت‌شان، یکسان در نظر بگیرد. همچنین اطمینان حاصل شود که این حداقل سن آنقدر بالا در نظر گرفته شود تا کودکان شامل کیفرهای جنایی سیستم قضایی نشوند.^۸

۴. قانون مجازات اسلامی، جلد سوم، ماده ۵۵۰

۵. همان

۶. محمد نیری، مرکز اسناد حقوق بشر ایران، نابرابری جنسیتی و تبعیض: در موضوع زنان ایرانی (۸ مارس ۲۰۱۳)

۷. همان

۸. رجوع شود به: شبکه بین‌المللی حقوق کودک، بخش سیاست؛ مجرم‌سازی کودکان را متوقف کنید:

۳۷. تبعیض به خاطر گرایش جنسی و هویتی جنسیتی کودکان

کودکان و نوجوانان ایرانی که دگرباش جنسی (همجنس‌گرا، دوجنس‌گرا و تراجنسیتی) هستند و یا تصور می‌شود که چنین باشند، با تبعیض‌های چندگانه‌ی حقوقی و اجتماعی روبرو می‌شوند. این تبعیض‌ها شامل ننگ‌انگاری عمیق و گسترده اجتماعی علیه همجنس‌گرایی و هویت‌های تراجنسیتی می‌شود و به‌وسیله‌ی قوانین مجازات اسلامی که اعمال جنسی همجنس‌خواهانه را جرم به شمار می‌آورد، تداوم می‌یابد. وجود تبعیض، این کودکان و نوجوانان را در برابر تعقیب کیفری، شکنجه، اعدام، سوءاستفاده جنسی یا جسمی صورت گرفته از جانب مأموران دولتی یا غیر دولتی در موقعیت آسیب‌پذیر و بی‌پناه قرار می‌دهد. این آسیب‌ها مانعی جدی جلوی راه این کودکان در بهره‌مندی کامل از حقوق انسانی خود از جمله حق آموزش، به‌وجود می‌آورد. تبعیض حقوقی و اجتماعی همچنین حقوق همه کودکان و نوجوانان را در دسترسی به اطلاعات درباره تنوع گرایش‌های جنسی و هویت‌های جنسیتی در حد وسیعی محدود می‌کند.

۳۸. تبعیض در نظام قضایی کیفری

قانون مجازات اسلامی ایران، برخلاف استانداردهای بین‌المللی،^۹ روابط رضایتمندانه دو همجنس را جرم می‌انگارد. در این قانون، مجازات عمل جنسی رضایتمندانه با همجنس تا ۱۰۰ ضربه شلاق (ماده ۲۳۹) و مجازات عمل جنسی مقعدی رضایتمندانه بین دو مرد، مرگ است (ماده ۲۳۴).^{۱۰} این قانون همچنین شکل‌های دیگر رابطه جنسی با همجنس از قبیل بوسه عاشقانه و لمس کردن یکدیگر را هم جرم انگاشته است و مجازات آن را هم برای زنان و هم برای مردان، تا ۷۴ ضربه شلاق در نظر گرفته است (بندهای ۲۳۲ و ۲۳۳).^{۱۱}

۳۹. علاوه بر این، طبق همین مقررات قانونی، در صورتی که تفخیز (رابطه جنسی بدون دخول مقعدی میان دو مرد) صورت گرفته باشد، تفاوتی میان رابطه‌ی رضایتمندانه و رابطه‌ی اجباری نظیر تجاوز، در نظر گرفته نشده است. طبق این قانون، در مواردی که تفخیز با اجبار انجام شده باشد، قربانی و متجاوز هر دو به لحاظ کیفری مسئول به شمار می‌آیند.^{۱۲} از آنجایی که سن مسئولیت کیفری برای دختران و پسران در ایران، به ترتیب ۹ سال قمری و ۱۵ سال قمری است، نوجوانانی که مظنون به داشتن روابط جنسی رضایتمندانه با همجنس خود هستند و نیز کودکانی که مورد تجاوز جنسی بدون دخول (تفخیز) قرار گرفته‌اند ممکن است در معرض مجازات‌های سخت مانند اعدام و شلاق قرار بگیرند که خلاف کنوانسیون بین‌المللی حقوق کودک است. گروه‌های حقوق بشری دگرباشان جنسی، دو مورد از اعدام کودکان متهم به داشتن روابط همجنس‌خواهانه را، یکی در سال ۲۰۰۵ و دیگری در سال ۲۰۰۷ ثبت کرده‌اند.^{۱۳}

۹. رجوع شود به: دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر، «برگه اطلاع‌رسانی جرم‌انگاری»:

https://www.unfe.org/system/unfe-43-UN_Fact_Sheets_-_FINAL_-_Criminalization_%281%29.pdf

نسخه ترجمه شده به فارسی این برگه کاری از کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر مردان و زنان همجنس‌گرا (ایگل‌هرک):

https://iglhr.org/iran/fa/PDFs/FactSheet_Criminalization.pdf

۱۰. قانون مجازات اسلامی، جلد سوم، بندهای ۲۳۳ تا ۲۴۱.

۱۱. همان، بندهای ۲۳۲ و ۲۳۳.

۱۲. همان، بند ۲۳۶.

۱۳. کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر مردان و زنان همجنس‌گرا، مرد جوانی به اتهام جرائم جنسی اعدام شد (۵ دسامبر ۲۰۰۷):

<http://iglhr.org/content/iran-young-man-executed-alleged-sex-crime>

۴۰. در عمل، یکی از اثرات قابل توجه جرم‌انگاری همجنس‌گرایی و روابط جنسی رضایت‌مندانه بین دو همجنس در نظام حقوقی ایران، مصونیت افرادی است که مرتکب خشونت علیه دگرباشان جنسی یا مظنون به دگرباشی جنسی می‌شوند، به خصوص قربانیانی که زیر سن قانونی هستند. دگرباشان جنسی قربانی خشونت، قادر نیستند قدم جلو بگذارند، چرا که با خطر بالقوه مجازات کیفری (به دلیل دگرباشی جنسی) روبرو هستند. اتفاقی که می‌افتد، در واقع ایجاد مانعی ناروا و غیر ضروری برای دسترسی به سیستم قضایی علیه سوءاستفاده و تجاوز از سوی مأمورین دولتی و غیر دولتی است. علاوه بر این، جرم‌انگاری خشونت‌آمیز روابط همجنس‌خواهانه که با شلاق و اعدام مجازات می‌شوند، باعث گسترش انگ زدن‌های فرهنگی و اجتماعی می‌شود و فضایی را ایجاد می‌کند که خشونت علیه دگرباشان جنسی در چهارچوب آن مشروع به نظر می‌رسد.

نمونه‌ها:

۴۱. جواد، مرد همجنس‌گرای ایرانی، در مصاحبه با کمیسیون بین‌المللی حقوق بشر مردان و زنان همجنس‌گرا (ایگل‌هرک) و سازمان دگرباشان جنسی ایرانی (ایرکو) گفت زمانی که نوجوان بوده، سه مرد در یک تاکسی قصد تجاوز به او را داشتند. اگرچه موفق به فرار شد، ولی جرأت نکرد این ماجرا را به پلیس گزارش کند:

۴۲. «اگر شما در یک جامعه مطیع قانون زندگی کنید... که در آن حقوق همجنس‌گرایان به رسمیت شناخته می‌شود، می‌توانید در چنین شرایطی به پلیس مراجعه کنید. اما اگر من به پلیس مراجعه کرده بودم، می‌دانم که از من می‌پرسیدند: «خب برای چه سوار آن ماشین شدی؟» آنها قربانی را سرزنش می‌کنند. برای مثال یک بار وقتی از میان یک زمین فوتبال رد می‌شدم تا به خانه‌ام بروم، توسط افرادی با چاقو مورد حمله قرار گرفتم و تلفنم را دزدیدند. به پلیس مراجعه کردم تا حادثه را گزارش کنم. به من گفتند: «چرا یکی مثل تو آن موقع شب باید از زمین فوتبال عبور کند؟»^{۱۴}

۴۳. مصاحبه‌های انجام شده توسط کمیسیون ایگل‌هرک و سازمان ایرکو نشان می‌دهد که کودکان و نوجوانان دگرباش جنسی در ایران همچنین در معرض خطر خشونت پلیس و سوءاستفاده‌های مشابه از سوی مجربان قانون هستند. یک زن تراجنسیتی به کمیسیون ایگل‌هرک و سازمان ایرکو گفته است زمانی که نوجوان بوده است مورد تجاوز جنسی از سوی یک مأمور اجرای قانون قرار گرفته است:

۴۴. «زمانی که حدوداً پانزده ساله بودم، یک شب که در خانه اوضاع خیلی بد شده بود و تحمل ماندن نداشتم از خانه بیرون زدم. وقتی که در خیابان راه می‌رفتم و دنبال چاره می‌گشتم، به یک افسر برخوردیم که مأمور حراست یک بنای عمومی بود... من وامانده بودم و جایی نداشتم که شب بمانم و او هم به نظر مهربان می‌آمد. از او پرسیدم آیا می‌تواند از من محافظت کند... به جای محافظت، به من تجاوز کرد و سپس مرا بیرون انداخت.»^{۱۵}

پوشش خبری کامل از اعدام رخ داده در سال ۲۰۰۵ به زبان فارسی (در دسترس تا تاریخ ۲۲ ژانویه ۲۰۱۵):

<http://news.gooya.com/politics/archives/033525.php>

<http://www.ettelaat.net/05-07/news.asp?id=7829>

۱۴. مصاحبه جواد (اسم مستعار) با کمیسیون بین‌المللی ایگل‌هرک، ۸ سپتامبر ۲۰۱۲، کایسری، ترکیه.

۱۵. شهادت‌نامه مکتوب سلماز (اسم مستعار) که در اختیار کمیسیون بین‌المللی ایگل‌هرک قرار گرفت، ۸ جون ۲۰۱۴.

۴۵. در برخی موارد، قانون به معنای واقعی کلمه، نسبت به جرائم علیه دگرباشان جنسی به خصوص علیه پسران نوجوان ۱۵ سال قمری یا بزرگتر، مصونیت ایجاد کرده است. بند ۳۰۲ (الف) از قانون مجازات اسلامی تصریح می‌کند که اگر قربانی یک قتل، مرتکب عملی شده باشد که مجازات آن مرگ باشد، مثل رابطه جنسی یک مرد با همجنس خود، حکم قاتل، مجازات‌های معمول قتل، مثل قصاص یا جریمه‌های مالی برای قتل یا پرداخت دیه (پول خون)، نخواهد بود،^{۱۶} بلکه برای او مجازات‌های سبک‌تری در چهارچوب قانون، در نظر می‌گیرند.^{۱۷}

۴۶. **توصیه:** این کمیته باید به دولت ایران متذکر شود که از روابط جنسی رضایت‌مندانه دو همجنس جرم‌زدایی کند و قوانینی (مخصوصاً ماده ۳۰۲ از قانون مجازات اسلامی) را که ممکن است به عنوان توجیهی برای خشونت علیه دگرباشان جنسی زیر سن قانونی استفاده شود، اصلاح یا لغو کند. این کمیته باید به دولت متذکر شود که سیاست‌ها، مقررات و آموزش‌هایی را تدبیر کند که از کودکان، صرف نظر از گرایش جنسی، هویت جنسیتی و رفتار جنسیتی آنها، در برابر خشونت خانوادگی، حفاظت کند. باید این اطمینان حاصل شود که پلیس و مقامات قضایی، به شکایات مربوط به خشونت خانوادگی علیه افراد زیر سن قانونی رسیدگی می‌کنند و از قربانیان حمایت کامل می‌شود.

۴۷. تبعیض در رسانه‌ها و دسترسی به اطلاعات

رسانه‌های دولتی مدام این ذهنیت را ایجاد می‌کنند که بیان غیر انطباقی گرایش‌های جنسی و هویت‌های جنسیتی از نظر اجتماعی غیر قابل قبول، غیر اخلاقی و یا نشانه‌ای از بیماری‌های روانی و جسمانی است. مقامات دولتی دائماً در رسانه‌های دولتی اظهارات تحقیرآمیز علیه دگرباشان جنسی ابراز می‌کنند.^{۱۸}

۴۸. گزارش مشترک سازمان جهانی قلم و سازمان ماده ۱۹، تسلیم به سازمان ملل متحد در بررسی ادواری جهانی، فرمان شورای عالی امنیت ملی را یادآور می‌شود که که طبق آن، روزنامه‌نگاران رسمی سانسور می‌شوند و از پوشش خبری یک سری موضوعات خاص، شامل بر حقوق دگرباشان جنسی منع می‌شوند و تمامی این‌ها به نام حفظ امنیت ملی انجام می‌گیرد.^{۱۹} شورای عالی امنیت ملی مکلف به اثبات تهدید مشخص در متن، علیه امنیت ملی ندارد. همچنین این شورا مکلف نیست تا این تهدیدهای احتمالی علیه منافع عمومی را با سنجش آزادی بیان جامعه بسنجد. همچنین، مکلف نیست که این تهدید علیه منافع عمومی را با سنجش آزادی بیان تعدیل کند.^{۲۰}

۱۶. قانون مجازات اسلامی، جلد سوم، بند ۳۰۲.

۱۷. همان، بند ۳۰۲ (ماده اول). توجه شود: در هماهنگی با قانون بین‌المللی حقوق بشر، هیچ انسانی صرف نظر از سنش، نباید با اعدام مجازات شود.

۱۸. چهارم آوریل ۲۰۱۴، رهبر جمهوری اسلامی ایران، همجنس‌گرایی را به عنوان «بن‌بست و ورشکستگی اخلاقی» و «رفتاری شهوانی» توصیف می‌کند:

<http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=bayanat&id=11526>

در سیزدهم آگوست ۲۰۱۴، رئیس قوه قضائیه ایران، صادق آملی لاریجانی، همجنس‌گرایان را «همجنس‌باز» خطاب می‌کند و همجنس‌گرایی را «پلیدی» می‌داند:

<http://www.isna.ir/fa/news/93052010098/%D9%87%D8%AC%D9%85%D9%87-%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D8%AD%D9%82%D9%88%D9%82-%D8%A8%D8%B4%D8%B1%DB%8C-%D8%B1%D8%A7-%D8%B7%D8%A8%D9%82-%D9%82%D8%A7%D9%86%D9%88%D9%86-%D8%A7%D8%B3%D8%A7%D8%B3%DB%8C-%D9%88-%D9%85%D9%88%D8%A7%D8%B2%DB%8C%D9%86>

در ۲۴ ام سپتامبر ۲۰۱۴، رئیس مجلس شورای اسلامی ایران، همجنس‌گرایی را «وحشی‌گری مدرن غرب» خواند:

<http://www.icana.ir/Fa/News/209725>

۱۹. سازمان جهانی قلم و ماده ۱۹، گزارش مشترک تسلیم به کمیته نقد و بررسی ادواری بین‌المللی سازمان ملل متحد در موضوع جمهوری اسلامی ایران (۱۵ مارس ۲۰۱۴):

<http://www.pen-international.org/wp-content/uploads/2013/05/Iran-submission.pdf>

۴۹. برای این منظور، قوانین و سیاست‌های مطبوعات و اینترنت ایران، همچنین هر گونه محتوای بی‌طرف یا مثبت نسبت به دگرباشان جنسی در رسانه‌ها و در اینترنت را به شدت محدود می‌کنند. این مسأله در واقع نقض حق کودکان در دسترسی به اطلاعات است که توسط بند ۱۷ از کنوانسیون بین‌المللی حقوق کودک تضمین شده است.^{۲۱} برای مثال، مقامات ایران، صفحاتی از دانشنامه‌های مردم‌پسند آنلاین چون ویکی‌پدیا که همجنس‌گرایی و دوجنس‌گرایی را توضیح داده‌اند، مسدود کرده‌اند.^{۲۲} به نوبه خود، هیچ اطلاعات قابل اعتمادی به آسانی در دسترس شهروندان ایرانی، از جمله نوجوانان، نیست که به آنها درباره جنسیت و سکسوالیته، از جمله همجنس‌گرایی و هویت‌های تراجنسیتی آموزش بدهد.

۵۰. **توصیه:** این کمیته باید به دولت ایران متذکر شود که قوانین و سیاست‌های خود را بازبینی و اصلاح کند تا کودکان بتوانند به اطلاعات بی‌طرف و مثبت درباره گرایش‌های جنسی و هویت‌های جنسیتی نامنطبق با جامعه اکثریت، دسترسی داشته باشند.

۵۱. تحقیر و خشونت خانوادگی

مصاحبه‌های متعددی که توسط کمیسیون بین‌المللی ایگل‌هرک و سازمان ایرکو در چهار سال گذشته انجام شده است، نشان داده است که دگرباشان جنسی زیادی در ایران در سنین نوجوانی مورد انواع و اقسام خشونت و تحقیر از سوی خانواده‌های خود به ویژه از سوی والدین، برادران و خواهرانی که رفتار جنسی و جنسیتی عضو خانواده خود را نپذیرفتند، قرار گرفته‌اند. برای مثال، احمد، مرد ایرانی که خود را گی معرفی می‌کند، اظهار داشت زمانی که در سن ۱۵ سالگی برای پدر و مادر خود آشکارسازی کرد، پدرش او را مورد حمله کلامی و جسمی قرار داد و مجبورش کرد تا برای «درمان» همجنس‌گرایی‌اش به پزشک مراجعه کند.^{۲۳}

۵۲. افرادی که به خاطر گرایش جنسی و یا هویت جنسیتی واقعی یا فرضی خود، در کودکی مورد خشونت خانگی قرار گرفته‌اند، به این گروه‌های حقوق بشری گفته‌اند که جرأت گزارش این خشونت‌ها را به مقام‌های مسئول نداشته‌اند. آنها می‌ترسیده‌اند که یا به شکایت‌شان اهمیت داده نشود و یا خود در معرض مجازات‌های کیفی سنگین که قوانین ایران برای اعمال همجنس‌گرایانه وضع کرده، قرار بگیرند.^{۲۴}

کمیسیون بین‌المللی ایگل‌هرک و سازمان ایرکو، گزارش‌هایی مربوط به ازدواج اجباری دختران نوجوان همجنس‌گرا با مردان، بدون توجه به گرایش جنسی این دختران دریافت کرده‌اند.

۲۱. برای قوانین مطبوعات دولتی و اینترنت، به قانون مطبوعات (۱۹۸۶) رجوع شود:

<http://www.iranhrdc.org/english/human-rights-documents/iranian-codes/3201-the-press-law.html>

ماده ۱۹، جمهوری اسلامی: قوانین جرائم رایانه‌ای (۲۰۱۲)، رجوع شود به:

[http://www.article19.org/data/files/medialibrary/2921/12-01-30-FINAL-iran-WEB\[4\].pdf](http://www.article19.org/data/files/medialibrary/2921/12-01-30-FINAL-iran-WEB[4].pdf)

۲۲. دانشگاه پنسیلوانیا: برنامه رسانه ایران، دانشگاه شهری نیویورک: حقوق بشر در بخش ایران، منابع و مآخذ فیلترشده: سانسور ویکی‌پدیا از سوی ایران (۷ نوامبر ۲۰۱۳):

<http://www.iranmediaresearch.org/en/research/download/1539>

۲۳. مصاحبه احمد (نام مستعار) با کمیسیون بین‌المللی ایگل‌هرک، ۷ سپتامبر ۲۰۱۲، کاپسری، ترکیه.

۲۴. برای اطلاع بیشتر از مجازات قانونی برای روابط همجنس‌خواهانه و همجنس‌گرایانه به پاراگراف ۳۷ از همین گزارش در موضوع جرم‌انگاری رفتار همجنس‌خواهانه رجوع شود.

زینت، زنی همجنس‌گرا، به گروه‌های مدافع حقوق دگرباشان جنسی گفته است خانواده‌اش زمانی که ۱۵ سال داشته، او را از ادامه تحصیل در دبیرستان باز می‌دارند و مجبورش می‌کنند با مردی که حدوداً بیست و هفت یا هشت ساله بوده ازدواج کند. از آنجا که زینت نمی‌خواسته با مردی که دو برابر او سن دارد ازدواج کند، مورد ضرب و شتم پدرش قرار می‌گیرد و نهایتاً تن به ازدواج می‌دهد.^{۲۵} او به ایرکو و ایگل هرک گفته است که شوهرش مکرراً به او تجاوز می‌کرده و حتی پیش از شروع رابطه جنسی او را با زنجیر به تخت می‌بسته است.

توصیه: این کمیته باید به دولت ایران متذکر شود که می‌بایست گام‌های مؤثری برای افزایش آگاهی نسبت به خشونت خانگی علیه کودکان بردارد. دولت ایران می‌بایست به کودکان آموزش دهد که از جمله حقوق کودکان این است که از سوی پدر و مادر و سایر اعضای خانواده‌ی خود، صرف نظر از گرایش جنسی، هویتی جنسیتی و یا رفتار جنسیتی‌شان مورد آزار و اذیت قرار نگیرند. این کمیته همچنین باید به دولت متذکر شود تا سازوکارهای جامعی مثل ایجاد پناهگاه و پرورشگاه برای محافظت از کودکانی که به خاطر گرایش جنسی، هویت جنسیتی و یا رفتار جنسیتی واقعی یا فرضی خود مورد خشونت خانگی قرار گرفته‌اند، ایجاد کند.

۵۵. تعرض، آزار و اذیت جسمی و سوءاستفاده در مدارس

کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک و سازمان ایرکو همچنین موارد مشابه و متعدد از زورگویی و آزار و اذیت جسمی و جنسی که علیه کودکان دگرباش جنسی از طرف همکلاسی‌ها و مسئولین مدرسه در دبیرستان‌ها، مدارس راهنمایی و در برخی موارد مدارس ابتدایی صورت گرفته است را ثبت کرده‌اند. دگرباشان جنسی ایرانی گزارش داده‌اند که از سنین جوانی، همکلاسی‌هایشان آنها را به خاطر ناهماهنگی جنسیتی مشهود ایشان با دیگران، به شدت مسخره می‌کرده‌اند. به اغلب نوجوانان همجنس‌گرا و تراجنسیتی‌ای که در مدارس پسرانه ثبت نام شده‌اند توسط همکلاسی‌های پسر، مورد دست‌درازی و آزار جنسی و همچنین ضرب و شتم قرار می‌گرفتند. در برخی از مصاحبه‌ها، دگرباشان جنسی گزارش دادند که از سوی همکلاسی‌های خود مورد تجاوز و حتی تجاوز گروهی قرار گرفته‌اند.

احمد، یک مرد همجنس‌گرای ایرانی در ادامه شرح می‌دهد که چطور به خاطر حالت‌داشتن، در دوران راهنمایی، توسط همکلاسی‌های خود مورد تجاوز جنسی و ضرب و شتم قرار گرفته است:

«آنها همیشه منتظر بودند تا به خاطر هر چیزی من را زیر مشت و لگد بگیرند. من بارهای بیشماری کتک خوردم. همکلاسی‌هایم به تدریج از نظر جنسی به سن بلوغ نزدیک می‌شدند، اما چون مدارس پسرانه و دخترانه در ایران، به خاطر قوانین تفکیک جنسیتی، از هم جدا هستند، در مدرسه ما هم دختری وجود نداشت.^{۲۶} تنها کاری که می‌توانستند بکنند این بود که کسی را پیدا کنند که ظاهر و حالتش شبیه به دخترها باشد.»^{۲۷}

۲۵. مصاحبه زینت (نام مستعار) با کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک، ۴ سپتامبر ۲۰۱۴، گفتگوی تلفنی.

۲۶. جمهوری اسلامی اجازه تأسیس مدارس مختلط مهد کودک و پیش‌دستانی را نمی‌دهد و همه مدارس ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان تفکیک جنسیتی شده‌اند.

۲۷. مصاحبه احمد (نام مستعار) با کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک، ۷ سپتامبر ۲۰۱۲، کایسری، ترکیه.

۵۸. نیما، مرد دیگری که خود را گی معرفی می‌کند به ایگل هرک و ایرکو گفته است وقتی که در کلاس ششم تحصیل می‌کرده است، از طرف چهار نوجوان مورد تجاوز گروهی قرار می‌گیرد. با اینکه او باز هم در طول چند ماه آینده در مجموع ده بار توسط همان گروه از نوجوانان مورد تجاوز قرار گرفت، ولی بیش از آن دچار ترس بود که قادر باشد این ماجرا را به مدرسه گزارش کند.^{۲۸} سرانجام قربانی شدن مکررش را به مادرش می‌گوید. مادرش موضوع را به اطلاع ناظم مدرسه می‌رساند. به دانش‌آموزی که سردسته تجاوز گروهی به نیما بود هشدار داده شد ولی هیچ مجازات دیگری شامل حال او و بقیه نوجوانان (عضو این گروه) نشد.^{۲۹}

۵۹. اگر چه برخی از معلمین و مدیران مدارس اقداماتی جهت مقابله با زورگویی و تجاوز انجام می‌دهند، اغلب تجاوزها تا حد زیادی مسکوت می‌مانند. به دانش‌آموزان دگرپاش جنسی، بسته به جنسیت بیولوژیک‌شان، گفته شده است که مردانه‌تر یا زنانه‌تر رفتار کنند، و یا اینکه به آنها گفته شده است که بدرفتاری و تجاوز، نتیجه‌ی رفتار نامناسب جنسیتی خود ایشان است. در همین راستا، از دانش‌آموزان دگرپاش جنسی، در برابر تجاوز و بدرفتاری در مدرسه محافظت بسیار کمی می‌شود.

۶۰. علاوه بر این، بر اساس شهادت‌نامه‌هایی که توسط کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک و سازمان ایرکو جمع‌آوری شده است، معلمین و مدیران مدارس نه تنها در این‌گونه تجاوزها و بدرفتاری‌ها شریک هستند بلکه خودشان بانی آن می‌شوند. آن‌ها، دانش‌آموز قربانی را جلوی دیگر دانش‌آموزان به خاطر حالت و رفتار «نامناسب» خوار و خفیف می‌کنند.

۶۱. نمونه:

زهرا، یک ترنس زن ایرانی، به ایگل هرک و ایرکو گفت تا جایی که به یاد می‌آورد همواره در مدرسه تحقیر و تمسخر شده است. « معلم اول ابتدایی من همیشه من را مسخره می‌کرد به خاطر اینکه من همیشه از خودم به عنوان یک دختر یاد می‌کردم.»

۶۲. کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک و سازمان ایرکو، موارد متعددی از تجاوز و آزار جنسی دانش‌آموزان دگرپاش جنسی را توسط معلمین و مدیران در مدارس پسرانه ثبت کرده‌اند. در این موارد، مصاحبه‌شوندگان اغلب اظهار داشتند که بزرگسالان، آنها را به خاطر آسیب‌پذیری و انزوایی که ریشه در رفتار جنسیتی آنها دارد هدف قرار می‌دادند.

۶۳. **توصیه:** این کمیته باید به دولت متذکر شود تا دستورالعمل‌هایی را وضع کند و گسترش دهد که امکان پذیرفته شدن و حفظ احترام به دانش‌آموزانی که نسبت به دیگران دارای ناهماهنگی‌های جنسیتی هستند، ایجاد کند. مربیان و معلمانی که در آزار و اذیت دانش‌آموزان ناهماهنگ با رفتارهای جنسیتی اکثریت، به عنوان همدست یا بانی خشونت، دست دارند، تأدیب شوند و مربیان و معلمانی که سابقه تخلف مکرر دارند از سیستم آموزشی و سمّت‌شان برکنار شوند.

۲۸. مصاحبه نیما (نام مستعار) با کمیسیون بین‌المللی ایگل هرک، ۷ سپتامبر ۲۰۱۲، کایسری، ترکیه.